

ökats från fyratio till femtio man.

Glömmas borde också icke, att samtidigt sjömätningar i Saimens vattensystem blifvit påkostade med ett anslag af sextiotusen, mark årligen äfvensom de två senaste åren för triangelmätningar utgifvits sextiotusen mark.

l.) anslag till högre aflöning åt kronolänsmännen: att detta anslag år 1864. blifvit ökad med femtiotusen mark; och har Hans Kejsrerliga Majestät Nådigst bifallit till Senatens underdåniga begäran, att få inkomma med ytterligare hemställan om dess successiva förhöjande.

10 g.) anslag till en förökad ländtmäteristat: att frågan härom väsentligen beror deraf, att det af en nedsatt komitté uppgjorda förslaget till landtmäteriets reform icke blifvit i, Senaten definitivt granskadt och gilladt; men kunna äfven för detta ändamål medel af löpande inkomster beredas, om blott en successiv tillökning i anslaget medgifves; och visar det sig, att anslaget för landtmäteriet och forstväsendet under åren 1856–1865. stigit från etthundra nittiotvåusen mark till sexhundraett tusen mark.

20 Senatorn ansåg det icke blott för öbehöfligt att vid anförda sakförhållande af Ständerna begära medel till ifrågavarande utgifter, utan äfven för obilligt och opolitiskt. Ständerna hade vid senaste landtdag åtagit sig en ökad beskattning af ungefär fem, miljoner mark, hvarigenom befolkningens utskylder till statsverket stiga med nära trettio och entredjedels procent. Att nu ånyo begära ökade skattebidrag, der de icke af högsta nöd kräfdes, skulle leda till den jordbrukande befolkningens utarmande, på hvilken i följd af landets industriela förhållanden nära nog all utskyld till statsverket trycker. I särskilda stånd hade man visserligen vid senaste landtdag mindre välbetänkt yrkat på nya statsutgifter. Men i Senatorns tanke borde Regeringens svar härpå icke blifva en fordran på ökade utskylder, utan en framställning af, huru mycket som i sjäfva verket under senare tid blifvit gjordt och användt för allmänna företag och institutioner, samt af det förderfliga i att brådstörtadt ytterligare öka statsutgifterna och beskattningen.

436 J. V. SNELLMAN – A. ARMFELT 28.III 1865

RA, A. Armfelts brevsamling

40 Högvälborne Herr Grefve.

Af Högvälborne Herr Grefvens vördade bref af den 24 dennes tror jag mig finna, att äfven Herr Grefven illa upptagit den skedda ändringen i Förordningen angående stämpelpappersafgiften.

15 Till hvad jag haft äran i frågan anmäla, får jag derföre förnyadt ödmjukast åberopa, att här ingen hade någon aning derom, att Kejsrerliga Senatens hemställan om ändringen blifvit af Hans Kejsrerliga Majestät ogillad, än mindre att Komittén afstyrkt densamma, utan fattades saken sålunda att i den punkten intet särskildt Nådigst beslut förelåg.

Deremot hade det tagits för afgjordt, att den underdåniga hemställan skulle Nådigst bifallas, och på sådan grund rättade sig stämpelpapperstillverkningen härefter. Å ena sidan var det omöjligt att med tillverkningen dröja, tills Nådigst afgörande kunde erhållas; å den andra omöjligt, att den 25 November ändra stämplatne.

Sedan jag i Petersburg underrättades om förhållandet och hade äran afgifva muntlig förklaring, trodde jag icke att någon officiel anmärkning skulle följa, utan ansåg för rättast att hålla saken tyst.

Jag har vågat föreställa mig, att Hans Kejsrerliga Majestät, upplyst om nödvändigheten att börja tillverkningen, förrän Förordningen utkom, skulle Nådigst tillgifva Senaten den vidtagna åtgärden. Dock kan och bör jag naturligtvis icke bedöma hvad häri är tillbörligt.

Det är endast det uppseende en rättelse och ett nytt stämpelpapper skulle väcka, som motiverar frågans nedläggande. De praktiska olägenheterna äro småsak. Likväl blir det ogörligt, att låta tryckningen med nuvarande stämplor genast upphöra, emedan det ännu varit svårt att hinna tillfredsställa behofvet af en del valörer.

Min inbillskhet, att hafva gjort synnerligen väl, då jag lyckats hålla stämpelpapper färdigt till 1:a Januari, oaktadt de i våra tekniska medels bristfällighet mötande svårigheterna, har blifvit tillbörligen bestraffad. Gud skall veta, att mitt ofrivilliga fel bedröfvar mig, så mycket mer som Kejsrerliga Senatens hemställan skedde i följd af min ödmjuka framställning.

Ödmjukast anbefallande saken och mig åt Högvälborne Herr Grefvens öfverseende godhet, har jag äran med djupaste Vördnad framhärda

Högvälborne Herr Grefvens
aldraödmjukaste tjenare
Joh. Vilh. Snellman

Helsingfors den 28 Mars 1865.

437 J. V. SNELLMAN – K. A. SLÖÖR 30.III 1865 FLS 188

Höglärde Herr Direktor.

Ehuru afgjort det är, att det Finska bladets ledning kommer att öfverlemnas åt Herr Direktorn, måste dock saken föredragas i Senaten. Detta har Senator Nordenheim icke velat göra, emedan i Petersburg ett förslag blifvit väckt att reformera den officiela tidningen, hvarom kontraktet med Berndtson går ut med detta år. Sagde reform kunde influera på sättet för meddelandena till det Finska bladet m. m. Och i hvarje fall skulle Senaten uppskjuta ärendet, tills derom blifvit afgjort.

Var icke orolig. Hvarje sak måste hafva sin gång.

Skulle dock intet vara gjort, skulle jag säga: Uppsäg ej tienst! Hyr icke rum. Kan det göras om, så gör saken nu. Men jag säger det endast med afsende på alla omgifvandes oro – och H:r Direktorn egen. Ett steg taget så motvilligt kan föga blifva till nöjes || Jag tillägger, att H:r Direktorn icke behöfver å sin sida anse sig för bunden. Ett återbud är fullkomligt fritt och genom dröjsmåle här berättigadt. ||

Haf godheten sök upp Statsrådet Molander – trokigen Hotel de France. Fråga honom, om någon ändring i det officiela tidningsväsendet kommer att ske. Och skulle något deri oroa, så försök då att göra saken om. Säkert är man glad att få behålla Herr Direktorn för skolan.

Statsrådet Nordenheim lofvade i dag skrifva till Molander. Äfven jag skickar några rader.

Kan H:r Direktorn med godt och gladt mod göra öfvergången, så lita då på, att ingen menniska här vill snärja och förderfva.